

היא נאנסה לפני שנה — לכן, כאשר התנפל עליה המהנדס הבריטי, היא ירתה באוויר וחברה תקע בו סכין

ולא יודעים להתכבד היטב, וזה מפחיד לפנות למישטרה." למחרת נסע צ'רלי לאילת, כדי להביא משם את שארית חסכונוותיהם, וקוני הלכה לקונסוליה האוסטרית, כדי לקבל את כרטיסיה הטיסה שלה. כיום השלישי כבוקר נסעה קוני לנמל התעופה בן-גוריון ועמדה להמריא. המישטרה עצרה אותו בנמל.

"בהתחלה לא סיפרתי את האמת למישטרה", הודתה קוני בבית המישפט, אבל אחר כך ראיתי שהם ידעו כבר יודעת הכל. הם ידעו את כל הפרטים על צ'רלי והבנתי שאין לי אפשרות לצאת מהארץ. לכן גיליתי להם היכן הוא נמצא."

קוני היתה עצורה כמה שעות עד שסיפרה למישטרה את סיפורה, והתי בור שאין לה כל חלק ברצח. צ'רלי נעצר והוגש נגדו כתביאישום ברצח. כאשר סיימה קוני את עדותה, העיפה מבט אחרון באהובה היושב על ספסל הנאשמים. היא הירדה בוודאי כי יתכן מאוד שתאלץ לחכות הרבה שנים עד שתוכל להגשים את חלום מותיה ולהינשא לבחיריליבה.

■ אילנה אלון

סרטים מאנגליה. הוא גם אמר שזהו בקבוק הוויסקי האחרון שלו, שהביא מארצו.

כאשר יצא צ'רלי לשרותים, התנפל לפתע האנגלי על קוני. הוא ישב לידי, ופתאום קם ומשך אותי אליו. הוא חיבקר אותי חזק והעביר את ידיו על כל גופי. הוא מישש אותי בכל מקום, על החזה, על ירכי וכן רגליי.

זה היה נורא משפיל. ניסיתי להתחמק ממנו, אבל הוא החזיק אותי חזק. באותו רגע יצא צ'רלי מהשרותים ונראה. הוא שאל את ביל: 'מה אתה עושה?' ואז הצלחתי להתחמק מידיו. 'הייתי המומה ורציתי רק לברוח משם. לקחתי את ארנקי, שעמד על השולחן, הוצאתי את האקרת, יריתי ירייה אחת של גאו באוויר ואז ברחתי מהחור', סיפרה קוני בהתרגשות.

כאמצעות סניגורו, אברהם לנדרש טיין, טען צ'רלי, כי כאשר שאל את ביל 'מה אתה עושה?' פנה אליו האנגלי ואמר לו: 'קח 50 דולר והסתלק מפה, זה לא עיסקך מה שאני עושה.' צ'רלי סטר לאנגלי, ואז הצ'רלי יצא מהמלטה.

ביל, ששתי זרועותיו התפנו, התנפל על צ'רלי, תפס אותו והחל חונק אותו. כאשר הרגיש כי הוא עומד להיחנק, הוציא צ'רלי את הסכין והשתמש בה להגנה עצמית.

צ'רלי טוען כי איננו זוכר כיצד ואיך נדקר המנוח, מכיוון שהיה שרוי בעירפול-חושים.

כל העניין נמשך שניות מועטות, ואז מצאו את עצמם שני הצעירים בחדר

שהרג את הגבר אשר פגע בכבודה. קוני סיפרה לבית המישפט כי היא רגישה במיוחד לתקיפות מיניות, מכיוון שלפני שנה נאנסה בארץ מולדתה, אוסטרליה. מאז היא נושאת אתה בארנק אקרה-גאו. 'אכל זה לא יפה שאנקה פותחת את הארנק ורואים בתוכו אקרה, אז תמיד הייתי עוטפת אותו בכותונת-לילה', סיפרה קוני בתמימות לשופטים.

לפני שמונה חודשים הכירה קוני את צ'רלי, הקשיש ממנה כשש שנים. הם התגוררו בווינה והחליטו לבוא לבקר בישראל, בדצמבר השנה הקודמת. כשצמבר של השנה שעברה, ושהו זמן מה בתל-אביב. צ'רלי קנה או פיגיון חד, שבו השתמש כדי לפתוח קופסות שימורים. כיד רוטט הצביעה קוני על הפיגיון, כשהיה מונח על השולחן התובע. 'זה הסכין של צ'רלי', אמרה. על חודו של הפיגיון ניכר עדיין כתם הלודה גדול, שנוצר מרמו של הקורבן, ביל.

אחרי כמה ימים בתל-אביב, נסעו בנייהוג לאילת. שם התפרנסו מעבודה בבתי-קפה ומיטעדות. במרס החליטו לחזור לאוסטרליה, מכיוון שכספם אול. קוני פגשה אז את ביל במיקרה בתל-אביב. השניים שוחחו, וביל אמר לצעירה כי הוא בודד מאוד. 'אין לי אף אחד כאן. כל-כך נעים לדבר איתך, הלוואי שהיתה לי בית כמוך', אמר האנגלי בגיל-העמידה לצעירה היפה. 'הוא היה מאוד חברותי וריחמתי עליי', העידה קוני. אחרי שיחה קצרה הלווה ביל לקוני 150 דולר, מכיוון שגילה את מצבה הכלכלי הקשה.

ביל היה מהנדס שבא זמן קצר קודם

סכין הרצח

לפתוח קופסות שימורים

עדה קלברט (באמצע) בכניסה לאולם בית-המישפט
מישפחה וילדים בווינה

לכן לישראל והתגורר עדיין עם חבר ברירה שכורה ברמת-גן. הוא תכנן לעבור לדירה אחרת, שאותה כבר שכר.

המישטרה יודעת הכל...

כאשר החליטו קוני וצ'רלי לחזור לאוסטרליה, כאמצע חודש מרס, נסעו להיפרד מביל ולהסדיר איתו את החזרת הלוואה. הם באו במוצאי-שבת לרירתו ברמת-גן והתיישבו בסלון.

'ביל קיבל את פנינו יפה מאוד. הוא מוג לנו משקאות חריפים בכוסות-מים גדולות, ורצה להקרין לנו סרטים פורנוגרפיים בוידאו', סיפרה קוני. 'אנחנו לא שותים משקאות חריפים ולא רצינו גם הפעם, אבל הוא הפציר בנו. סירבנו לראות סרטים פורנוגרפיים, והוא ניסה לשכנע אותנו שכראי לנו, כי בישראל זה אסור והוא הביא